

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.II.10.096/2011/6.szám

A Kúria a Vám és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete (korábbi nevén: Vám és Pénzügyőrség Független Szakszervezete) által képviselt felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó és Vámhivatal (jogelőd: Vám és Pénzügyőrség) alperes ellen költségtérítés megfizetése iránt a Kaposvári Munkaügyi Bíróságon 6.M.167/2010. szám alatt megindított és a Somogy Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 3.Mf.21.336/2010/2. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.21.336/2010/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

**I n d o k o l á s :**

A ...i Vámhivatal állományában szolgálatot teljesítő pénzügyőr törzsszászlós rendfokozatú felperes az alperes 2004. május 1-jei hatállyal a ...i Vám- és Pénzügyőrségi Hivatal állományába helyezte át részlegvezető beosztásba és szolgálati helyéül a berzencei kirendeltséget jelölte ki. A felperes az állandó lakóhelyéről, vagyis ...ról a szolgálati helyét ...-...-...-... útvonalon három átszállással tudta volna megközelíteni, úgy, hogy ... községtől a határállomás további 10 km távolságra van, amit csak gyalogosan lehet megtenni. A felperes személygépkocsit vásárolt és a lakóhelyéről a szolgálati helyének eléréséhez saját gépjármű használatának engedélyezését kérte. A ...i Vámhivatal parancsnoka a 2006. június 9-én kelt 395/35-2006. számú intézkedésében a felperes részére a 78/1993.(V.12.) Korm. rendeletre hivatkozással a saját gépjármű használatát engedélyezte, ennek folytán az igazolt kilométerek után 9 Ft/km költségtérítésben részesült.

A felperes 2009. szeptember 20-án a dél-dunántúli regionális

parancsnoktól 2006. szeptember 1-jétől kezdődően a szolgálatba járással kapcsolatos teljes költségének megfizetését kérte. Kérelmét, majd szolgálati panaszát az alperes elutasította.

A felperes keresetében 591.664 forint és késedelmi kamata, valamint költségei megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Követelése jogalapjaként a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományú tagjai részére járó egyes költségtérítésekről szóló 22/2001.(VI.15.) PM rendelet (PM rendelet) 15. § (7) bekezdésében foglaltakra hivatkozott, miszerint, ha az áthelyezett az új szolgálati helyéről naponta családjához (lakóhelyére) úgy tud visszaérni, hogy ott legalább 10 órát eltölthet, különélési díj helyett utazási költségtérítésre jogosult. Esetében ez a feltétel megvalósult, az alperes a PM rendelet 17. §-a alapján a saját gépkocsi igénybevételét engedélyezte, és ugyanezen § (3) bekezdése alapján utazási költségtérítés illeti meg, amelynek kiszámításánál nem a 9 Ft/km kopási átalányköltséget, hanem a mindenkori üzemanyagnormát kell figyelembe venni.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az állományilletékes parancsnok a felperes részére 9 Ft/km-el számított költségtérítést engedélyezett, ezért a kereset elutasítását kérte.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság a 6.M.167/2010/5. számú ítéletében 591.666 forint és késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

A munkaügyi bíróság utalt a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 113. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra, miszerint a hivatásos állomány tagja részére meg kell téríteni az egyik szolgálati helyről a másikra szolgálati érdekből történő áthelyezéssel vagy vezényléssel kapcsolatos költségeket. Mivel az alperes a szolgálati érdekből való áthelyezés tényét, a szolgálati helyre járáshoz a saját gépkocsi igénybevételének engedélyezését, valamint a felperes által kimutatott megtett kilométer mértékét nem vitatta, a PM rendelet munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló 78/1993.(V.12.) Korm. rendelet (Korm.rendelet), valamint az Szja.tv. 3. számú mellékletének II/6. pontjából azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a megtett kilométerek alapján az alperes által folyósított költségtérítésen felül az üzemanyag fogyasztási norma alapján számított költség is megilleti.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Somogy Megyei Bíróság a 3.Mf.21.336/2010/2. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélkezése alapjául elfogadta, azonban a felek közti jogvitát részben eltérő jogszabályok alapján találta elbírálhatónak.

A Hszt. 113. § (1) bekezdés a) pontja helyett a Hszt. 113. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést tekintette irányadónak, miszerint a hivatásos állomány tagjának a munkába járás helyszíni utazási költségeit az erre vonatkozó külön jogszabály szerint kell megtéríteni. Ez a külön jogszabály a PM rendelet, melynek 6. §-a szerint a pénzügyőr a szolgálatteljesítés helyére utazással, munkába járással (a továbbiakban: munkába járással) kapcsolatos költségeinek megtérítésére - az e fejezetben foglalt kiegészítésekkel - a munkavállalókra vonatkozó jogszabályok, vagyis a Korm. rendelet szerint jogosult, amelynek 3. § (2) bekezdése alapján a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényben foglalt, a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítése címén elszámolható összeggel azonos költségtérítés jár a felperes részére, amit az Szja.tv. 25. § (2) bekezdés b) pont bb) pontjában meghatározottak szerint (9 Ft/km) megkapott.

A másodfokú bíróság tévesnek ítélte az elsőfokú bíróság részéről az Szja. 3. számú melléklet II/a. pontjában foglaltak alkalmazását, mivel az arra az esetre vonatkozik, ha a munkavállaló kiküldetés során használja a saját személygépkocsiját.

A felperes felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperesnek a költségekben való marasztalását kérte.

Megítélése szerint a munkaügyi bíróság helytállóan alkalmazta a Hszt. 113. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat, mivel az áthelyezése szolgálati érdekből történt és ezért az alperesnek meg kell térítenie az ezzel kapcsolatban felmerült költségeket. Az alperes a szolgálati hely eléréséhez engedélyezte a gépjármű igénybevételét, amely helyes értelmezés szerint a gépjármű használattal kapcsolatos minden költség átvállalását jelenti, amely az üzemanyag fogyasztási norma alapján kiszámított üzemanyagár megtérítését is magában foglalja.

A Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A perbeli esetben az eljáró bíróságoknak abban a jogkérdésben kellett döntenük, hogy a felperest a ...i Fővámhivatalhoz 2005. október 1-jétől történő áthelyezésétől kezdve az alperes által

engedélyezett saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítése címén alperes által meghatározott 9 Ft/km költségtérítésen kívül megilleti-e további költségtérítés.

Ennek megválaszolását illetően a Kúria a másodfokú bíróság jogi álláspontjával ért egyet.

A költségtérítések cím alatt a Hszt. 113. § (1) bekezdésének rendelkezése és a Hszt. 113. § (2) bekezdésének rendelkezése eltérő szabályozási körre vonatkozik, munkába járással kapcsolatos költségtérítési igény - helyesen - csak a Hszt. 113. § (2) bekezdésére alapítható. Ezt a jogértelmezést támasztja alá a Hszt. 342. § (2) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján kiadott, az előzőekben már említett PM rendelet, amely a III. fejezetében szabályozza az áthelyezettek és vezényeltek költségtérítéseit, a IV. fejezetben pedig elkülönítetten rendelkezik a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről. A felperes tekintetében ez utóbbi szabályok az irányadók.

A perbeli esetben nem volt vitás, hogy a felperes részére a PM rendelet 17. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával az állományilletékes parancsnok a helyközi munkába járás céljára engedélyezte a saját gépjármű igénybevételét, miután ennek feltételei fennálltak. A PM rendelet 16. §-a szerint egyebekben a pénzügyőr a szolgálatteljesítés helyére utazással, munkába járással kapcsolatos költségeinek megtérítésére a munkavállalókra vonatkozó jogszabályok szerint jogosult. Ez a jogszabály az előbbiekben már ugyancsak említett Korm. rendelet, amelynek 3. § (2) bekezdése szerint a munkavállaló részére a munkába járáshoz a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényben foglalt, a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítése címén elszámolható összeggel azonos költségtérítés jár - többek között -, ha a munkavállaló a munkarendje miatt tömegközlekedési eszközt nem, vagy csak hosszú várakozással tudna igénybe venni. Az Szja. 25. §-ának (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerint ez az összeg a perrel érintett időben kilenc Ft/km volt, amit a felperes - általa sem vitatottan - megkapott. Ennél magasabb összegű költségtérítés engedélyezésének hiányában a vonatkozó jogszabályok helyes alkalmazásával vonta le a másodfokú bíróság azt a jogkövetkeztetést, hogy a felperes részére további költségtérítés nem jár.

A fenti indokolásra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával jogszabálysértés hiányában a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak tárgyában rendelkezni nem kellett.

*A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján - a felperes részére megállapított munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel - a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.*

*Budapest, 2012. március 14.*

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke,  
Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró,  
Dr. Stark Marianna s.k. bíró*

*A kiadmány hiteléül:*

*bírószági tisztviselő*